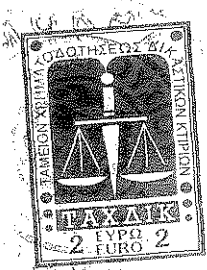

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
Ν. 3869/2010

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 593/17
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Συγκροτήθηκε νόμιμα από τον δόκιμο Ειρηνοδίκη Αμαρουσίου
και τη Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 7-12-2016 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αιτούσας: ... του ..., συζύγου
ατοίκου ... (οδός ..., με Α.Φ.Μ.
...), η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της
Χρύσανθου Φράγκου.

Των καθ'ων η αίτηση:

- 1) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία ... «Ανώνυμη τραπεζική Εταιρεία», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.
- 2) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία ..., που εδρεύει στην Καλλιθέα και εκπροσωπείται νόμιμα, για την οποία παραστάθηκε ως καθολική διάδοχος, λόγω συγχώνευσης δι' απορρόφησης, η Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία ..., η οποία εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, παριστάμενη δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της ...
- 3) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «...» που εδρεύει στο ... και είναι εγκατεστημένη στην Αθήνα (οδός ...) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.

- 4) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία
..... «IN» και τον
..... εδρεύει στην
διακριτικό τίτλο
Αθήνα (Λεωφόρος Συγγρού αρ. 52-54) και εκπροσωπείται νόμιμα, η
οποία δεν παραστάθηκε.
- 5) Του αυτόνομου χρηματοπιστωτικού οργανισμού υπό την
εποπτεία του Υπουργείου Οικονομικών, για την εξυπηρέτηση του
Δημοσίου και Κοινωνικού συμφέροντος με την επωνυμία
.....
..... Ι», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός
..... 0) και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Προϊστάμενο της
Γενικής Διεύθυνσής του, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας
δικηγόρου του

Η αιτούσα με την από 22-11-2012 αίτησή της, που κατατέθηκε στη
Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης /2012
ζήτησε όσα αναφέρονται σε αυτή. Για τη συζήτηση της αίτησης ορίστηκε
δικάσιμος η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας απόφασης. Το Δικαστήριο
μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο και κατά τη σειρά της
εγγραφής της σε αυτό,

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως
ίσχυε κατά την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης, η χρονική περίοδος των
προσωρινών καταβολών, στο πλαίσιο του ως άνω άρθρου, συνυπολογίζεται
κατά χρόνο και κατά ποσό στην περίοδο που ορίζει το Δικαστήριο με την
οριστική του απόφαση είτε για την περίπτωση του άρθρου 8 παρ. 2 είτε για
την περίπτωση του άρθρου 9 παρ. 2, εφόσον υφίσταται αίτημα εξαίρεσης από
την εκποίηση της κύριας κατοικίας. Συνεπώς, εφόσον υπάρχει αίτημα
εξαίρεσης εκποίησης των δικαιωμάτων στην κύρια κατοικία και έχουν οριστεί,
δυνάμει προσωρινής διαταγής, μηδενικές προσωρινές μηνιαίες καταβολές
μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης, ενώ δεν προβλέπεται ρητά αν αυτές

αφορούν τη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 ή 9 παρ. 2, ο διανυθείς χρόνος συνυπολογίζεται και αφαιρείται από τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 (Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, 2016, σελ. 236 επ. και 442 επ.).

Όπως προκύπτει από τις προσκομισθείσες υπ' αρ. 331,333,334,335,337/27-11-2012 εκθέσεις επιδόσεως του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Παναγιώτη Κ. Μπουζωτόπουλου, ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθ' ων η αίτηση πιστώτριες. Ωστόσο, η δεύτερη, τρίτη και τέταρτη των καθ' ων δεν παραστάθηκαν, κατά τα ανωτέρω, και, συνεπώς, πρέπει να δικαστούν ερήμην (άρθρα 226 παρ. 4 και 741 ΚΠολΔ). Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 754 ΚΠολΔ σε συνδυασμό το άρθρο 1, Β, VIII, σελ. 9 της αιτιολογικής έκθεσης του Ν. 4335/2015, βλ. σχετικά και Ρήγα, Οι διαταγές και η Εκούσια Δικαιοδοσία στο νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (μετά το Ν. 4335/2015), ΕΛΛΔνη 1/2016 (57), σελ. 119). Με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τις πιστώτριες που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητά τη ρύθμιση των χρεών της, με την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει και αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή, εισοδηματική και οικογενειακή της κατάσταση που εκθέτει αναλυτικά, με σκοπό την απαλλαγή της από αυτά.

Η πρώτη των καθ' ων προβάλλει ένσταση απαραδέκτου της αίτησης, λόγω ελλιπούς υπεύθυνης δήλωσης, προβάλλοντας ότι η προσκομιζόμενη υπεύθυνη δήλωση πρέπει να φέρει και βεβαίωση γνησίου υπογραφής από ΚΕΠ ή Α.Τ, στοιχείο που δεν συντρέχει εν προκειμένω. Ωστόσο, από τις διατάξεις που διέπουν την υπεύθυνη δήλωση (Ν. 1599/1986) δεν απαιτείται για την νομότυπη υποβολή της η βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του δηλούντος (η οποία προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του Ν.2690/1999 «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και

άλλες διατάξεις» (Φ.Ε.Κ. 45/τ. Α 79-3-1999), όπως συμπληρώθηκαν από αυτές των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 16 του Ν.3345/2005 (Φ.Ε.Κ. 138/τ. Α/16-6-2005), εκτός αν από ειδικότερες διατάξεις ορίζεται διαφορετικά. Ο Ν.3869/2010 δεν κάνει ειδικότερη αναφορά περί ανάγκης βεβαίωσης του γνησίου υπογραφής του δηλούντος στην υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 4 παρ. 2 β' αυτού. Ως εκ τούτου, ο ως άνω ισχυρισμός κρίνεται απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος.

Η αίτηση με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, εισάγεται να δικαστεί από το αρμόδιο καθ' ύλη και κατά τόπο Δικαστήριο αυτό, στην περιφέρεια του οποίου κατοικεί η αιτούσα (άρθρο 3 εδ. α' του Ν. 3869/2010), κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 1 περ. β' ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 εδ. β' του Ν. 3869/2010 και άρθρα 739 επ. ΚΠολΔ) και είναι παραδεκτή, σύμφωνα με τις οριζόμενες από το νόμο αυτό προϋποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4161/2013, εφόσον τηρήθηκε η προβλεπόμενη από το νόμο διαδικασία, με την υποβολή αίτησης εξωδικαστικού συμβιβασμού στις 16-10-2012 και την αποτυχία αυτού (βλ. την από 19-11-2012 βεβαίωση αποτυχίας εξωδικαστικού συμβιβασμού της δικηγόρου -----, του κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 22-11-2012) και το σχέδιο διευθέτησης δεν έγινε δεκτό από τις πιστώτριες (βλ. τις από 15-1-2013 παρατηρήσεις-προτάσεις της πρώτης των καθ' ων, οι οποίες κατατέθηκαν στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 21-1-2013, τις από 7-1-2013 αντιρρήσεις-παρατηρήσεις της δεύτερης των καθ' ων, οι οποίες κατατέθηκαν στις 7-1-2013, τις από 15-1-2013 παρατηρήσεις της τρίτης των καθ' ων, οι οποίες κατατέθηκαν στις 15-1-2013 και το από 10-12-2012 σημείωμα παρατηρήσεων του πέμπτου των καθ' ων, το οποίο κατατέθηκε στις 13-12-2012). Προσκομίστηκε δε η από 22-11-2012 Υπεύθυνη Δήλωση της αιτούσας περί της ορθότητας και πληρότητας των καταστάσεων της περιουσίας και των εισοδημάτων αυτής και του συζύγου της, περί της ορθότητας και πληρότητας των καταστάσεων των πιστωτών της και των απαιτήσεών τους κατά τόκους, κεφάλαιο και έξοδα και περί μη μεταβίβασης εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων της κατά την τελευταία τριετία πριν την κατάθεση της αίτησης, η οποία (Υπεύθυνη

Δήλωση) κατατέθηκε στις 22-11-2012 στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου. Το περιεχόμενο της ως άνω Υπεύθυνης Δήλωσης επαναλαμβάνεται στην από 10-1-2016 Υπεύθυνη Δήλωση της αιτούσας, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 10-2-2016 στο πλαίσιο της επικαιροποίησης. Εξάλλου, κατόπιν αυτεπάγγελτης έρευνας κατ' άρθρον 13 παρ. 2 Ν. 3869/2010, διαπιστώθηκε ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους (βλ. την υπ' αρ. πρωτ. /24-1-2017 βεβαίωση του Τμήματος Ρύθμισης Οφειλών του Ν. 3869/2010). Εξάλλου, η υπό κρίση αίτηση είναι ορισμένη, απορριπτόμενου ως αβάσιμου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού που οι καθ' ων προέβαλαν, αφού στο δικόγραφο της αίτησης διαλαμβάνονται όλα τα απαιτούμενα εκ του νόμου (άρθρο 4 παρ. 1) αναγκαία στοιχεία, ήτοι : 1) ότι η αιτούσα είναι φυσικό πρόσωπο, δεν έχει πτωχευτική ικανότητα και βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της, β) κατάσταση της περιουσίας της αιτούσας και των εισοδημάτων της, γ) καταστάσεις των πιστωτών της και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, δ) σαφές και ορισμένο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της, και ε) αίτημα δικαστικής ρύθμισης των οφειλών της αιτούσας επί αποτυχίας του δικαστικού συμβιβασμού. Πέραν δε των παραπάνω στοιχείων ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για το ορισμένο της υπό κρίση αίτησης (Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις του Ν. 3869/2010, σελ. 104 επ., Κιουπτσίδου Αρμ 64 - Ανάτυπο σελ. 1.477, ΕιρΘεσ 5105/2011, ΕιρΧαν 396/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συγκεκριμένα, δεν αποτελεί στοιχείο του ορισμένου της αίτησης ο χρόνος ανάληψης των οφειλών ούτε τα γεγονότα που οδήγησαν την αιτούσα στην αδυναμία να ανταποκριθεί ανειλημμένες δανειακές της υποχρεώσεις, καθώς αποτελούν αντικείμενο απόδειξης κατά τη συζήτηση της υπόθεσης (ΕιρΚουφαλίων 3/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΠατρ 9/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ομοίως, η μη αναφορά του ποσού της εγγραφείσας προσημείωσης υποθήκης δεν καθιστά την αίτηση απορριπτέα λόγω αοριστίας, καθώς η εμπράγματα αυτή εξασφάλιση προκύπτει από τις προσκομισθείσες δανειακές συμβάσεις. Η

κρινόμενη αίτηση, περαιτέρω, είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8 και 9 του Ν. 3869/2010, επομένως πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Επιπλέον, η πρώτη των καθ' ων προέβαλε την ένσταση καταδολίευσης δανειστών, επικαλούμενη ότι η αιτούσα έλαβε κατά το έτος 2010 (οικ. έτος 2011) ποσό 65.202,94 ευρώ (από αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά), το οποίο ποσό ως υπερβαίνουν το σύνολο των οφειλών της αιτούσας, επαρκεί, εφόσον σώζεται, για την πλήρη εξόφληση των χρεών της. Το ως άνω ποσό, όπως δήλωσε και η μάρτυς της αιτούσας κατά την εξέτασή της στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και όπως αναφέρεται στις προτάσεις της αιτούσας, το εισέπραξε η αιτούσα κατά το έτος 2010 και αναλύεται ειδικότερα σε ποσό που έλαβε αρχικά ως εφάπαξ μπόνους και στη συνέχεια σε ποσό που αφορά δεδουλευμένους μισθούς και σύνταξη. Περαιτέρω, μέρος του συνολικού αυτού ποσού δαπανήθηκε προς εξόφληση χρεών τα οποία δημιουργήθηκαν από τις προσπάθειες της αιτούσας να αποκτήσει παιδιά με τη μέθοδο της εξωσωματικής γονιμοποίησης, ήτοι τρόπο δαπανηρό, προσπάθειες που τελικά είχαν ευτυχές αποτέλεσμα. Εξάλλου, κατά την κοινή πείρα, την οποία λαμβάνει αυτεπαγγέλτως υπόψιν το Δικαστήριο, για τέτοιου είδους συναλλαγές δεν υφίστανται γραπτές αποδείξεις. Εν τέλει, κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο δεν αποδείχθηκε ότι η αιτούσα έδρασε καταδολιευτικά προς τους δανειστές της και η ως άνω ένσταση κρίνεται απορριπτέα ως ουσία αβάσιμη.

Από την εκτίμηση της ένορκης εξέτασης της μάρτυρος της αιτούσας και από τα έγγραφα που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα και από όλη τη διαδικασία αποδείχθηκαν τα εξής: Η αιτούσα έχει γεννηθεί στις 7-2-1968 και είναι έγγαμη από το 1995 με τον [] ζή, μόνιμο υπάλληλο του Δήμου [] γεννηθέντα στις [] Από το γάμο τους έχουν αποκτήσει τρία τέκνα, ήτοι τον Μάι [] γεννηθέντα στις [], τον [] και τον [] γεννηθέντα στις [] και τον [] γεννηθέντα στις [] Οι δύο σύζυγοι βρίσκονται σε διάσταση από το έτος [] και στην αιτούσα έχει ανατεθεί προσωρινά η

αποκλειστική άσκηση της επιμέλειας των ανήλικων τέκνων τους, δυνάμει της από 3-6-2013 υπ' αρ. 6 απόφασης του ΜονΠρΑθ (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων). Η ίδια ως άνω απόφαση υποχρέωσε τον σύζυγο της αιτούσας να της καταβάλει το ποσό των 500 ευρώ σε μηνιαία βάση, ως προσωρινή διατροφή για τα ανήλικα τέκνα τους. Σημειωτέον δε ότι η αιτούσα έχει ασκήσει την από 6 αγωγή διετούς διάστασης κατά του εν διαστάσει συζύγου της, η οποία έλαβε δικάσιμο στις 10-1-2017 ενώπιον του ΜονΠρΑθ. Η αιτούσα από το έτος 2010 είναι συνταξιούχος λόγω γήρατος και λαμβάνει από τον ασφαλιστικό της οργανισμό 926,71 ευρώ ως βασική σύνταξη και 209,15 ευρώ ως επικουρική σύνταξη, ήτοι συνολικά 1.135,86 ευρώ, δηλ. 1.136 ευρώ μετά από στρογγυλοποίηση. Σημειωτέον δε ότι από τις ως άνω αποδοχές, το 100% παρακρατούσε το ποσό των 127,55 ευρώ μηνιαίως για την αποπληρωμή χορηγηθέντος στην αιτούσα καταναλωτικού δανείου, στο οποίο γίνεται αναφορά κατωτέρω, ενώ ομοίως η αιτούσα παρακρατούσε 600 ευρώ ανά εξάμηνο, ήτοι 100 ευρώ σε μηνιαία βάση, για την αποπληρωμή χορηγηθέντος στεγαστικού δανείου. Οι παρακρατήσεις αυτές ήρθαν δυνάμει της από 22-11-2012 χορηγηθείσας προσωρινής διαταγής της Ειρηνοδίκη του παρόντος Δικαστηρίου. Προτού συνταξιοδοτηθεί, εργαζόταν στον [] , από τον οποίο κατά το έτος 2009 ελάμβανε καθαρές αποδοχές ύψους 34.895,21 ευρώ ετησίως, ήτοι 2.907,93 ευρώ μηνιαίως. Η αιτούσα διαμένει μαζί με τα τρία τέκνα της σε μισθωμένο διαμέρισμα στην [] για το οποίο καταβάλλει μηνιαίο μίσθωμα 390 ευρώ, μετά δαπανών για έξοδα κοινοχρήστων ύψους 60 ευρώ, μετά από στρογγυλοποίηση, κατά μέσο όρο (βλ. το προσκομισθέν αντίγραφο της υποβληθείσας δήλωσης πληροφοριακών στοιχείων μίσθωσης για το διάστημα 1-6-2014 ως 31-5-2016 και την προσκομισθείσα συγκεντρωτική κατάσταση κοινόχρηστων εξόδων με τις πραγματοποιηθείσες δαπάνες). Συνεπώς, για την εκμίσθωση του ως άνω διαμερίσματος, η αιτούσα επιβαρύνεται σε μηνιαία βάση με το ποσό των 450 ευρώ, κατά μέσο όρο. Σύμφωνα με τα προσκομισθέντα οικονομικά-φορολογικά στοιχεία, δηλ. τις φορολογικές δηλώσεις και τα εκκαθαριστικά σημειώματα των αντίστοιχων οικονομικών ετών, τα εισοδήματα της αιτούσας και του συζύγου της, κατά το

διάστημα της συμβίωσής τους είχαν ως εξής: 1) κατά το οικονομικό έτος 2006 (έτος 2005), η αιτούσα δήλωσε συνολικό εισόδημα 22.497,35 ευρώ, ενώ ο σύζυγός της δήλωσε συνολικό εισόδημα 15.871,50 ευρώ και αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά 3.048 ευρώ. 2) κατά το οικ. έτος 2009, η αιτούσα είχε συνολικό δηλωθέν εισόδημα 31.534,97 ευρώ, ενώ ο σύζυγός της είχε συνολικό δηλωθέν εισόδημα 18.247 ευρώ και αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά 3.826,14 ευρώ. 3) Κατά το οικ. έτος 2010, η αιτούσα είχε συνολικό δηλωθέν εισόδημα 34.895,21 ευρώ και αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά 3.111,47 ευρώ, ενώ ο σύζυγός της είχε συνολικό δηλωθέν εισόδημα 18.808,84 ευρώ. 4) κατά το οικ. έτος 2011, η αιτούσα δήλωσε συνολικό εισόδημα 32.276,13 ευρώ και είχε αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά ύψους 65.202,94 ευρώ, ενώ ο σύζυγός της δήλωσε συνολικό εισόδημα 17.454,64 ευρώ. 5) Κατά το οικ. έτος 2012, η αιτούσα είχε συνολικό δηλωθέν εισόδημα 21.702,01 ευρώ, ενώ ο σύζυγός της 16.458,16 ευρώ. 6) Κατά το οικ. έτος 2013, η αιτούσα είχε συνολικό δηλωθέν εισόδημα 20.011,12 ευρώ, έχοντας πλέον μετακομίσει στο ... 7) Κατά το οικ. έτος 2014, η αιτούσα είχε συνολικό δηλωθέν εισόδημα 17.874,76 ευρώ και 0,59 ευρώ ως αυτοτελή φορολογούμενα ποσά. 8) Κατά το φορολογικό έτος 2014 (οικονομικό έτος 2015, έτος 2014), η αιτούσα είχε συνολικό δηλωθέν εισόδημα 19.109,24 ευρώ. 9) Κατά το φορ. έτος 2015, η αιτούσα είχε συνολικό δηλωθέν εισόδημα 17.850,53 και αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά ύψους 7.980 ευρώ. Στα περιουσιακά στοιχεία της αιτούσας περιλαμβάνεται: Η πλήρης κυριότητα, νομή και κατοχή κατά 100 % ενός ακινήτου, ήτοι ενός διαμερίσματος με στοιχεία / του πρώτου άνω του ισογείου ορόφου, επιφανείας 61,72 τ.μ., έτους κατασκευής 1870, σε διώροφη οικοδομή, που έχει ανεγερθεί σε οικόπεδο άρτιο και οικοδομήσιμο, κείμενο εντός του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του ... του Νομού ... στη συμβολή των οδών Η αιτούσα απέκτησε το ως άνω ακίνητο δια γονικής παροχής δυνάμει του προσκομισθέντος υπ' αρ. ... συμβολαίου παροχής γονέα προς τέκνο οριζόντιας ιδιοκτησίας της Συμβολαιογράφου ... νόμιμα μεταγεγραμμένου στα βιβλία μεταγραφών του

Υποθηκοφυλακείου Η δε μητέρα της αιτούσας παραιτήθηκε από το δικαίωμα επικαρπίας επί της οριζόντιας αυτής ιδιοκτησίας-διαμερίσματος, λόγω της ως άνω γονικής παροχής, δυνάμει του υπ' αρ. /19-7-2004 συμβολαίου της Συμβολαιογράφου Αθηνών του Σπύρου. Η αντικειμενική αξία του εν λόγω ακινήτου ανέρχεται, σύμφωνα με την προσκομισθείσα δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. 2016, στο ποσό των 25.181,76 ευρώ. Επίσης, από κοινού με το σύζυγό της, η αιτούσα κατείχε το με στοιχεία

Ε.Ι.Χ., μάρκας Ι, τύπου Α, έτους πρώτης κυκλοφορίας 2010, για την αγορά του οποίου έλαβε δάνειο από την Κ συνολικού ύψους 13.197,38 ευρώ, αφού από τους συζύγους καταβλήθηκαν εξ ιδίων 11.000, με το συνολικό τίμημα αγοράς να ανέρχεται σε 24.197,38 ευρώ. Η αξία του εν λόγω οχήματος εκτιμάται σήμερα στο ποσό των 4.500 ευρώ. Ωστόσο, το αυτοκίνητο αυτό εκλάπη στις 13-3-2013 (βλ. την από 15-6-2013 απάντηση του Τ ς στην από 14-6-2013 αίτηση του συνιδιοκτήτη του Ι.Χ.Ε. συζύγου της αιτούσας).

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης, η αιτούσα είχε αναλάβει τις κατωτέρω δανειακές υποχρεώσεις, οι οποίες από την κοινοποίηση της αίτησης λογίζονται κατά πλάσμα του νόμου ως ληξιπρόθεσμες και το ύψος τους υπολογίζεται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 3 του Ν. 3869/2010. 1) Έναντι της Σ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» α) εκ του με αρ. λογαριασμοί λιασης καταναλωτικού δανείου, η αιτούσα είχε στις 27-11-2012, σύμφωνα με την από 4-9-2012 αναλυτική κατάσταση οφειλών, σύνολο οφειλής 4.087,06 ευρώ, που αντιστοιχεί σε ποσοστό 13,61 % επί της συνολικής οφειλής της αιτούσας. β) εκ της υπ' αρ. 89 σύμβασης στεγαστικού-χρεωλυτικού δανείου, που συνήφθη στις 26-7-2004, ποσού 9.500 ευρώ και διάρκειας 15 ετών, η αιτούσα είχε στις 27-7-2012 σύνολο οφειλής 4.749,94 ευρώ (15,82 % επί της συνολικής οφειλής). Η δόση ανερχόταν στο ποσό των 600 ευρώ ανά εξάμηνο, ήτοι 100 ευρώ ανά μήνα, σύμφωνα με την από 4-9-2012 αναλυτική κατάσταση οφειλών. Η απαίτηση της πιστώτριας για το ποσό αυτό είναι εξοπλισμένη με εμπράγματα ασφάλεια και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης στο ανωτέρω ακίνητο που προορίζεται να αποτελέσει κύρια κατοικία

της αιτούσας. 2) Έναντι της Σ Α.Ε.», ως καθολικής διαδόχου της εκ της με αρ. σύμβασης καταναλωτικού δανείου, που συνήφθη στις 29-3-2010, για την αγορά αυτοκινήτου με παρακράτηση της κυριότητας, η αιτούσα είχε στις 20-9-2012, ως συνοφειλέτρια με το σύζυγό της, ενεχόμενη εις ολόκληρον, συνολική οφειλή 7.792,77 ευρώ (25,95 % επί της συνολικής οφειλής), σύμφωνα με την από 20-9-2012 βεβαίωση οφειλών. 3) Έναντι της

L plc.», εκ της } σύμβασης πιστωτικής κάρτας < >, που συνήφθη στις 15-3-2010, η αιτούσα είχε στις 31-8-2012 υπόλοιπο οφειλής 3.255,76 ευρώ (10,84 % επί της συνολικής οφειλής), σύμφωνα με την από 3-9-2012 αναλυτική κατάσταση οφειλών. Η ως άνω σύμβαση έχει πλέον καταγγελθεί (βλ. την από 4-9-2012, επιδοθείσα στις 19-9-2012, εξώδικη όχληση-καταγγελία της εν λόγω πιστώτριας). 4) Έναντι του , εκ του με αρ. λογαριασμού δανείου μικροεπισκευών, η αιτούσα είχε στις 30-6-2012 ανεξόφλητο υπόλοιπο κεφάλαιο ύψους 10.141,98 ευρώ (33,78 % επί της συνολικής οφειλής), σύμφωνα με το από 24-9-2012 έγγραφο του εν λόγω πιστωτή, με μηνιαία δόση 127,55 ευρώ. Επομένως, οι οφειλές της αιτούσας προς τις πιστώτριες τράπεζες ανέρχονται στο ποσό των 30.027,51 ευρώ συνολικά. Εκτός από τα αναλυθέντα ανωτέρω χρέη, η αιτούσα έχει οφειλές προς τη ΔΕΗ από ανεξόφλητους λογαριασμούς ρεύματος, τους οποίους έχει εντάξει σε ρύθμιση 22 δόσεων από 50 ευρώ έκαστη. Επιπλέον, υφίστανται οφειλές και προς τις

Οι παριστάμενες πιστώτριες προέβαλαν αμφότερες κατά τρόπο ορισμένο την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος. Ειδικότερα, κατά την πρώτη επειδή με την επίκληση δήθεν αδυναμίας εξόφλησης των χρεών της ενήργησε κατά τρόπο αντίθετο στην καλή πίστη, καθώς εμφανίζει μικρά σχετικά εισοδήματα, επιδιώκοντας να αποφύγει την ικανοποίηση των πιστωτών της. Κατά το πέμπτο των καθ' ων, η άσκηση της κρινόμενης αίτησης είναι καταχρηστική επειδή η αιτούσα ζητεί την πλήρη διαγραφή των χρεών της, χωρίς να αναφέρεται σε καμία αποδεδειγμένη μείωση των εισοδημάτων της. Ανεξάρτητα από την απόδειξη ή μη της επικαλούμενης

αδυναμίας πληρωμής, η επιλογή του εκάστοτε οφειλέτη να αιτηθεί την υπαγωγή του στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010 κρίνεται κυριαρχικά από το Δικαστήριο, το οποίο ερευνά αν πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις του νόμου και δεν δεσμεύεται από τις προτάσεις του οφειλέτη περί του ποσοστού μείωσης των χρεών του κατόπιν της απόφασης, εφόσον αυτή είναι θετική για τον αιτούντα. Η δε επιλογή του αιτούντος να υπαχθεί στις ρυθμίσεις του νόμου συνιστά νόμιμο δικαίωμά του και από την άσκηση αυτού δεν θεμελιώνεται καταχρηστικότητα (βλ. ΕιρΚομοτ 61/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επομένως, η ως άνω ένσταση κρίνεται απορριπτέα ως μη νόμιμη.

Τέλος, η πρώτη των καθ'ων προέβαλε κατά τρόπο ορισμένο και νόμιμο, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ.1 του Ν. 386/2010 την ένσταση ανειλικρίνειας, καθώς υφίστανται αντιφάσεις ως προς τα αναφερόμενα στην αίτηση και άρα παραβιάζεται από την αιτούσα το καθήκον ειλικρινούς δήλωσης. Ωστόσο, ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος ως ουσία αβάσιμος, καθώς κατά την αποδεικτική διαδικασία αναφέρθηκε το συνολικό εισόδημα της αιτούσας και οι παρακρατήσεις που έχουν αρθεί, αλλά και επελθούσα μεταβολή στην οικογενειακή κατάσταση της αιτούσας, ήτοι το περιεχόμενο της αίτησης, ως προς τα κρίσιμα στοιχεία του νόμου, διορθώθηκε και συμπληρώθηκε παραδεκτώς. Συναφώς, το Δικαστήριο, κατόπιν της αποδεικτικής διαδικασίας, θα εκτιμήσει κατ' εύλογη κρίση το ποσό που δύναται να προσφέρει η αιτούσα από τα εισοδήματά της στους πιστωτές.

Κατά τον χρόνο χορήγησης των επίδικων δανείων, το μηνιαίο οικογενειακό εισόδημα της αιτούσας και του συζύγου της, πριν επέλθει η μεταξύ τους διάσταση, επαρκούσε τόσο για την αποπληρωμή των ανειλημμένων δανειακών υποχρεώσεων (η ενήμερη μηνιαία δόση για τις εξυπηρέτηση της μιας από τις δύο απαιτήσεις της πρώτης και της απαίτησης του πέμπτου των καθ'ων, οι οποίες αντιστοιχούν σε ποσοστό 15,82% και 33,78 % αντίστοιχα επί της συνολικής οφειλής της αιτούσας, ανερχόταν στο ποσό των 227,55 ευρώ σύμφωνα με τα προσκομισθέντα στοιχεία), όσο και για την κάλυψη των βασικών βιοτικών αναγκών της οικογενείας τους. Ωστόσο, το μηνιαίο οικογενειακό εισόδημα μειώθηκε σταδιακά από το τέλος του έτους 2011, σε σχέση με αυτό των προηγούμενων ετών, σύμφωνα

με τα ανωτέρω αναφερόμενα στοιχεία. Ειδικότερα, σημειώνεται ότι με βάση τα προσκομισθέντα ενημερωτικά σημειώματα συντάξεων, η βασική σύνταξη της αιτούσας κατά το χρονικό διάστημα Οκτωβρίου 2011-Δεκεμβρίου 2011 ανερχόταν κατά μέσο όρο στο ποσό των 1.400 ευρώ, κατόπιν στρογγυλοποίησης, ενώ η επικουρική της σύνταξη ανερχόταν στο ποσό των 459,45 ευρώ, καταβλητέο ανά δίμηνο. Ως εκ τούτου, εξ αυτού, καθώς και από τα λοιπά προσκομισθέντα έγγραφα οικονομικής φύσεως, εμφανίζεται η σημαντική μείωση των συντάξιμων αποδοχών της. Πέραν του περιορισμού των εισοδημάτων της, από τη συνταξιοδότησή της και εντεύθεν, η αιτούσα χρησιμοποίησε το μεγαλύτερο μέρος της εφάπαξ αποζημίωσης που έλαβε προκειμένου να αποπληρώσει οφειλές από τις προσπάθειες να αποκτήσει τέκνο με τη μέθοδο της εξωσωματικής γονιμοποίησης, όπως προαναφέρθηκε. Συνεπώς, εν προκειμένω η αιτούσα έχει περιέλθει από τα τέλη του 2011, ενόψει και της αύξησης του κόστους ζωής, με την επιβολή πρόσθετων φόρων και τελών, σε συνδυασμό με την ανάγκη ανατροφής 3 τέκνων, σε πραγματική αδυναμία να αποπληρώσει τον κύριο όγκο των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τις πιστώτριες τράπεζες. Η αδυναμία της είναι γενική, καθώς με το μηνιαίο εισόδημά της, όπως αυτό διαμορφώθηκε και ως αναλύθηκε ανωτέρω, αδυνατεί και τις βασικές βιοτικές ανάγκες της ίδιας και των τριών παιδιών της να καλύπτει και τις μηνιαίες δόσεις των επίδικων δανείων να εξυπηρετεί. Περαιτέρω, η αδυναμία της αυτή είναι μόνιμη, επειδή δεν αναμένεται αύξηση των μηνιαίων απολαβών της κατά το προσεχές μέλλον, εξαιτίας της ιδιότητας της ως συνταξιούχου σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση, που έχει ως συνέπεια, μεταξύ άλλων, τη ραγδαία μείωση των συντάξεων.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της αιτούσας στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010. Κατά πρώτο λόγο, η ρύθμιση των χρεών της αιτούσας θα γίνει με μηνιαίες καταβολές απευθείας στις πιστώτριες από τα εισοδήματά της. Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, όπως προαναφέρθηκε, τα μηνιαία εισοδήματά της αιτούσας, με τα οποία διαβιώνει η ίδια και τα τρία της τέκνα, ανέρχονται στο ποσό των 1.636 ευρώ (σύνταξη και διατροφή τέκνων που

λαμβάνει από τον εν διαστάσει σύζυγό της). Ωστόσο, στο μηνιαίο εισόδημα της αιτούσας θα προστεθεί και το ποσό των 250 ευρώ μηνιαίως, το οποίο κρίνεται, κατόπιν αυτεπάγγελτης έρευνας του Δικαστηρίου σε ιστοσελίδες ενοικίασης κατοικιών στο www.xe.gr (βλ. ενδεικτικά www.xe.gr) ως το ελάχιστο δυνατό μίσθωμα που δύναται να αποφέρει η εκμίσθωση του ακινήτου που αποτελεί τη δυνητική κύρια κατοικία της αιτούσας, δηλαδή το διαμέρισμα με στοιχεία επιφανείας 61,72 τ.μ., έτους κατασκευής 1870, του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, σε δώροφη οικοδομή κείμενη στο

Εξάλλου, η αιτούσα διαμένει σε μισθωμένο διαμέρισμα στην Γ Αττικής, μαζί με τα παιδιά της. Άλλωστε η αιτούμενη διάσωση του ως άνω ακινήτου, στην οποία θα γίνει αναλυτική μνεία κατωτέρω, δεν αναιρεί την υποχρέωση της οφειλέτιδος να προσπαθήσει να το εκμεταλλευτεί κατά το δυνατόν και να προσαυξήσει έτσι το εισόδημά της, ενόσω μάλιστα δεν κατοικεί η ίδια σε αυτό αλλά επιβαρύνεται με τη υποχρέωση καταβολής μηνιαίου μισθώματος για να διαμένει στην Αθήνα. Ο συναφής ισχυρισμός της πρώτης των καθ'ων περί κακόπιστης παράλειψης εκμίσθωσης του ακινήτου αυτού δεν οδηγεί σε απόρριψη της αίτησης, αλλά σε συνυπολογισμό του ως άνω εσόδου στις οικονομικές δυνατότητες της αιτούσας, από τις οποίες θα ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις των πιστωτών της. Σταθμίζοντας το ως άνω συνολικό εισόδημα της αιτούσας, όπως αυτό αναλύεται, με το ποσό που δύναται να αποφέρει η εκμετάλλευση της κατοικίας της στο www.xe.gr, τις βασικές βιοτικές ανάγκες της ίδιας και των παιδιών της, οι οποίες υπολογίζονται στο ποσό των 1.250 ευρώ μηνιαίως, κατά μέσο όρο, (ιδίως διατροφή, ένδυση, υπόδηση, λογαριασμοί ΔΕΚΟ, μετακινήσεις, εκπαίδευση παιδιών), αλλά και την επιβάρυνση της αιτούσας με δαπάνες για την εκμίσθωση οικίας, καθώς και το εφάπαξ που έλαβε κατόπιν της συνταξιοδότησής της, το προς διάθεση ποσό πρέπει να οριστεί στο ποσό των 180 ευρώ ανά μήνα. Το ποσό αυτό κρίνεται εύλογο και εντός των οικονομικών δυνατοτήτων της αιτούσας. Σημειωτέον εν προκειμένω ότι η παριστάμενη πρώτη των καθ'ων αρνήθηκε το επικαλούμενο από την αιτούσα μηνιαίο κόστος διαβίωσης, κρίνοντάς το σκοπίμως

διογκωμένο και ψευδές. Ωστόσο, το Δικαστήριο, προκειμένου να εκτιμήσει τις δαπάνες διαβίωσης της αιτούσας, δεν δεσμεύεται από το επικαλούμενο ύψος αυτών, αλλά προβαίνει σε υπολογισμό τους κατ' εύλογη κρίση, σε αναφορά προς τις συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης. Εξάλλου, πρέπει και η αιτούσα από την πλευρά της να μειώσει στο ελάχιστο τις δαπάνες της, περιοριζόμενη μόνο στις απολύτως απαραίτητες για το προβλεπόμενο από το Νόμο χρονικό διάστημα, προκειμένου, μετά την υπαγωγή της στις διατάξεις του Ν. 3869/2010, να μπορέσει να ανταποκριθούν στην ικανοποίηση των οφειλών τους, αφού τούτο προβάλλει ως δοκιμασία, προκειμένου να επιτευχθεί μετά το πέρας της το ευεργετικό αποτέλεσμα της απαλλαγής της από τα χρέη (βλ. Αιτιολογική Έκθεση Ν.3869/2010, Ι. Γενικό Μέρος, σελ. 1 παρ. 9). Ως εκ τούτου, θα πρέπει οι δαπάνες της να περιοριστούν, προκειμένου να εξευρεθεί μεγαλύτερο ποσό χρημάτων προς ικανοποίηση τόσο των πιστωτών όσο και των στοιχειωδών βιοτικών αναγκών αυτής και των παιδιών της.

Συνεπώς, στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 1, η αιτούσα θα καταβάλλει απευθείας στους ως άνω πιστωτές της το ποσό των 180 ευρώ σε μηνιαία βάση, διανεμόμενο συμμετρως προς αυτούς, κατά το ποσοστό συμμετοχής έκαστης αξίωσής τους στη συνολική οφειλή της αιτούσας. Η διάρκεια της ρύθμισης αυτής ορίζεται στα 5 έτη ή 60 μήνες, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής δυνατότητας της αιτούσας, του ύψους των χρεών της, αλλά και της ηλικίας της. Οι καταβολές των δόσεων αυτών θα αρχίσουν από τον επόμενο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας, ήτοι από το μήνα Μάιο 2017 και θα διαρκέσουν έως και το μήνα Απρίλιο του έτους 2022, εκάστης καταβολής γενόμενης εντός του πρώτου δεκαημέρου κάθε μήνα. Σύμφωνα δε με τη σύμμετρη διανομή του ποσού αυτού των 180 ευρώ, σε μηνιαία βάση η πρώτη των καθ'ων θα λάβει 24,50 ευρώ έναντι της ανωτέρω υπό α) απαίτησής της και 28,48 ευρώ έναντι της υπό β) απαίτησής της. Η δε δεύτερη των καθ'ων 46,71 έναντι της απαίτησής της, η τρίτη 19,51 ευρώ και το τέταρτο 60,80 ευρώ. Συνολικά δε στο χρονικό διάστημα της πενταετίας η πρώτη των καθ'ων θα λάβει 1.470 ευρώ έναντι της υπό α) απαίτησής της και 1.708,80 έναντι της υπό β) απαίτησής της, η δεύτερη θα λάβει 2.802,60

ευρώ, η τρίτη 1.170,60 και το τέταρτο 3.648 ευρώ. Επομένως, η αιτούσα κατά τη διάρκεια αυτής της πενταετίας θα καταβάλλει συνολικά 10.800 ευρώ απευθείας στους πιστωτές της. Κατόπιν αυτών των καταβολών θα απομένει υπόλοιπο 19.227,51 ευρώ (30.027,51 – 10.800).

Η ως άνω ρύθμιση θα συνδυαστεί με αυτή του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, αφού η αιτούσα υποβάλλει αίτημα εξαίρεσης του περιγραφόμενου ανωτέρω ακινήτου που μπορεί να χρησιμεύσει ως κύρια κατοικία της από την εκποίηση, αφού, κατόπιν του οποίου αυτή είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο. Επομένως, η εξαίρεση της διαμερίσματος επιφανείας 61,72 τ.μ. στο Μεσολόγγι, ιδιοκτησίας της αιτούσας, θα λάβει χώρα με την καταβολή ποσού ίσου με το 80% της αντικειμενικής της αξίας, η καταβολή του οποίου είναι υποχρεωτική από το νόμο (ΕιρΠατρ 265/2014 ΝΟΜΟΣ, Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, 2013, σελ. 338 επ.). Από την γραμματική διατύπωση της διάταξης («μέχρι και στο ογδόντα τοις εκατό...») συνάγεται το ανώτατο όριο της πρόσθετης αυτής επιβάρυνσης της οφειλέτιδος, με την έννοια ότι εφόσον το ύψος της οφειλής της είναι μικρότερο του 80% της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας θα καταβάλει ολόκληρο το ποσό της, εφόσον δε είναι μεγαλύτερο θα απαλλαγεί του πέραν του 80% ποσού. Στην προκείμενη περίπτωση, η αντικειμενική αξία της κατοικίας αυτής ανέρχεται σε 25.181,76 ευρώ (βλ. δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. 2016). Η αντικειμενική αυτή αξία δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο του αφορολογήτου, προσαυξημένο κατά 50 %. Συντρέχουν επομένως στο πρόσωπό της οι προϋποθέσεις προς υπαγωγή στη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010. Το 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου αυτού, η οποία αποτελεί τη βάση για τον υπολογισμό του ποσού των μηνιαίων δόσεων ανέρχεται σε 20.145,41 ευρώ (25.181,76 ευρώ επί 80%), το οποίο είναι μεγαλύτερο του υπολοίπου της οφειλής της αιτούσας μετά το συνυπολογισμό των καταβολών της ρύθμισης στο πλαίσιο του άρθρου 8 παρ. 2, που ανέρχεται, κατά τα ανωτέρω, σε 19.227,51 ευρώ. Συνεπώς, πρέπει να καταβληθεί το ποσό αυτό του υπολοίπου των χρεών της αιτούσας, μέχρι αυτές να εξοφληθούν ολοσχερώς. Ως προς τη χρόνο αποπληρωμής του ποσού των 19.227,51 ευρώ, πρέπει να αναφερθούν τα

εξής: Καταρχήν η διάρκεια της ρύθμισης αυτής για την επίτευξη της διάσωσης της κύριας κατοικίας πρέπει να οριστεί σε 20 έτη ή 240 μήνες, αφού λαμβάνονται υπόψιν η διάρκεια των συναφθεισών συμβάσεων, το είδος και το ύψος του χρέους της αιτούσας, η οικονομική της δυνατότητα και η ηλικία της. Ωστόσο, δυνάμει της από 22-11-2012 προσωρινής διαταγής της Ειρηνοδίκη του παρόντος Δικαστηρίου, ανεστάλησαν όλα τα καταδιωκτικά μέτρα, η έναρξη και συνέχιση πράξεων εκτελεστικής διαδικασίας κατά της περιουσίας της αιτούσας, καθώς και κάθε πραγματική και νομική μεταβολή αυτής, και ανεστάλη η αυτόματη μηνιαία παρακράτηση από τη σύνταξη της αιτούσας των παρακρατούμενων ποσών από την πρώτη και το πέμπτο των καθ'ων, μέχρι την έκδοση της παρούσας απόφασης επί της ως άνω αίτησης. Όπως συνάγεται από το περιεχόμενο της χορηγηθείσας διαταγής, ορίστηκαν μηδενικές μηνιαίες καταβολές για την αιτούσα. Οι προσωρινές αυτές μηδενικές καταβολές πρέπει να συνυπολογιστούν κατά χρόνο σε αυτές της ως άνω οριστικής ρύθμισης. Ως εκ τούτου, μετά το συνυπολογισμό του χρόνου των 4 ετών και 6 ετών ή 54 μηνών των προσωρινών μηδενικών καταβολών, ο χρόνος της οριστικής ρύθμισης περιορίζεται σε 15 έτη και 6 μήνες ή 186 μήνες. Συνεπώς, η αιτούσα υποχρεούται να καταβάλει το συνολικό ποσό των 19.227,51 ευρώ σε 186 μηνιαίες δόσεις, ήτοι το ποσό των 103,37 ευρώ σε μηνιαία βάση. Παράλληλα, θα πρέπει να της χορηγηθεί περίοδος χάριτος πέντε χρόνων ώστε να μη συμπέσει η τελευταία αυτή ρύθμιση με εκείνη των καταβολών επί πενταετία και να επιβαρυνθεί ταυτόχρονα με δύο μηνιαίες δόσεις με κίνδυνο να φανεί ασυνεπής στις υποχρεώσεις της. Ειδικότερα, από τις αναφερόμενες ως άνω απαιτήσεις, ενέγγυα είναι μόνο η υπό β) απαίτηση της πρώτης των καθ'ων, η οποία προέρχεται από σύμβαση στεγαστικού δανείου. Η απαίτησή αυτή, η οποία θα ικανοποιηθεί προνομιακά εκ του νόμου, κατόπιν των καταβολών της πενταετίας του άρθρου 8 παρ. 2, θα έχει διαμορφωθεί πλέον σε 3.041,14 ευρώ (4.7479,94-1.708,80). Ως εκ τούτου, οι πρώτες 30 μηνιαίες δόσεις, από τις συνολικά 186, θα καταβληθούν αποκλειστικά στην πρώτη των καθ'ων για την εξόφληση της εμπραγμάτως εξασφαλισμένης απαίτησής της. Κατόπιν αυτού, από το εναπομείναν υπόλοιπο της 30^{ης} μηνιαίας δόσης και στο εξής, έως και το τέλος της ρύθμισης του

άρθρου 9 παρ.2, τα οριζόμενα ως άνω ποσά θα καταβάλλονται σε μηνιαία βάση για την αποπληρωμή των υπόλοιπων ανέγγυων απαιτήσεων, μέχρις εξοφλήσεως και αυτών. Η καταβολή των δόσεων για τη διάσωση του ακινήτου που αποτελεί την δυνητική κύρια κατοικία της αιτούσας θα ξεκινήσει τον πρώτο μήνα αμέσως μετά τη λήξη των καταβολών του άρθρου 8 παρ.2, ήτοι από το μήνα Μάιο του έτους 2022 και θα διαρκέσει ως και το μήνα Οκτώβριο του έτους 2037), κάθε καταβολής γενόμενης εντός του πρώτου δεκαήμερου κάθε μήνα. Επιπλέον, θα λάβει χώρα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κατά συνέπεια των παραπάνω πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ως βάσιμη κατ' ουσίαν και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας με σκοπό την απαλλαγή της με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, εξαιρουμένης της εκποίησης της κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό.

Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν της αιτούσας, της πρώτης και του πέμπτου των καθ' ων και ερήμην των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές απευθείας προς τις πιστώτριές επί μία πενταετία ποσού 180 ευρώ μηνιαίως, οι οποίες θα ξεκινήσουν τον πρώτο μήνα μετά την δημοσίευση της παρούσας, ήτοι από το μήνα Μάιο 2017 έως και τον Απρίλιο 2022, θα καταβάλλονται εντός του πρώτου δεκαήμερου κάθε μήνα και θα διανέμονται συμμετρως προς αυτές, κατά το ποσοστό συμμετοχής εκάστης αξίωσης στη συνολική οφειλή της αιτούσας. Ειδικότερα, σε μηνιαία βάση η πρώτη των καθ' ων θα λάβει 24,50 ευρώ έναντι της ανωτέρω υπό α) απαίτησής της και 28,48 ευρώ έναντι της

υπό β) απαίτησής της, η δεύτερη των καθ'ων 46,71 ευρώ, η τρίτη 19,51 ευρώ και το πέμπτο 60,80 ευρώ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο σκεπτικό της παρούσας.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης το ακίνητο που αποτελεί τη δυνητική κύρια κατοικία της αιτούσας, δηλαδή το διαμέρισμα με στοιχεία επιφανείας 61,72 τ.μ., του πρώτου πάνω από το

επί της συμβολής των οδών

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει προς τις πιστώτριες για τη διάσωση της κατοικίας της το συνολικό ποσό των 19.227,51 ευρώ, η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε 186 ισόποσες μηνιαίες καταβολές των 103,37 ευρώ κάθε μία. Η ενέγγυα απαίτηση της πρώτης των καθ'ων εκ του στεγαστικού δανείου θα ικανοποιηθεί προνομιακά, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο σκεπτικό της παρούσας, και θα ακολουθήσει η σύμμετρη ικανοποίηση των λοιπών ανέγγυων απαιτήσεων των πιστωτριών. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει τον πρώτο μήνα αμέσως μετά τη λήξη των καταβολών επί πενταετία της προηγούμενης ρύθμισης, ήτοι από το μήνα Μάιο του έτους 2022 έως και το μήνα Οκτώβριο 2022, θα γίνεται εντός του πρώτου δεκαήμερου κάθε μήνα και δη χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Μαρούσι, στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, απόντων των διαδίκων, στις 28... Απριλίου 2017.

Ο Δ. ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ
ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

22/5/2017

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ
ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

